

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16Cob/164/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113207327
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3113207327.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Prikrylovej a členiek senátu JUDr. Ivety Záleskej a JUDr. Ivicy Čelkovej v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a. s. so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO 35 697 270, proti žalovanej PhDr. Alene Laboreckej s miestom podnikania Študentská 1641/10, 911 01 Trenčín, IČO 43 120 105, o zaplatenie 461,37 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 39Cb/203/2013-86 zo dňa 27. februára 2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, v ktorej súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 0,05 % denne zo sumy 289,57 eur od 19.8.2011 do zaplatenia **p o t v r d z u j e** a v časti, v ktorej súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 8,75 eur **m e n í** tak, že žalovaná je **p o v i n á** zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 7,02 eur.

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v časti určenej lehoty na splnenie uložených povinností **m e n í** tak, že žalovanej sa **p o v o ľ u j e** zaplatiť 289,57 eur s úrokom z omeškania vo výške 0,05 % denne zo sumy 289,57 eur od 19.8.2011 do zaplatenia a náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 7,02 eur v splátkach po 20 eur mesačne do 25.dňa toho ktorého mesiaca počínajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 289,57 eur s úrokom z omeškania vo výške 0,05% denne zo sumy 289,57 eur od 19.8.2011 do zaplatenia a nahradiť súdny poplatok vo výške 8,75 eur, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd prvého stupňa vec prejednal a rozhodol na pojednávaní dňa 27.2.2014 v neprítomnosti účastníkov konania, pričom prihliadol na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy. Predvolanie na pojednávanie mali účastníci riadne a včas vykázané, z neúčasti sa ospravedlnili. Žalobca súhlasil, aby súd vec prejednal v jeho neprítomnosti. Žalovaná o odročenie pojednávania nepožiadala. Z vykonaného dokazovania mal súd prvého stupňa za preukázané, že žalobca uzavrel so žalovanou zmluvu o pripojení zo dňa 20.2.2004. Dňa 29.6.2006 žalovaná požiadala žalobcu žiadosťou o reorganizáciu o zmenu tak, že do zmluvného vzťahu so žalobcom vstupuje ako fyzická osoba podnikateľka. Dodatkom zo dňa 30.12.2009 si zmluvné strany dojednali zmenu účastníckeho programu a žalobca sa zaviazal predat' žalovanej mobilný telefón Nokia 6600i slide silver za kúpnu

cenu 1 eur. Na základe uzavretej zmluvy v znení dodatku bol žalobca povinný dodávať žalovanej elektronickej komunikačnej službe. Podľa zmluvy bola žalovanej vydaná SIM karta s účastníckym číslom XXXXXXXXXXXX. Jej používaním vznikla žalovanej povinnosť riadne a včas platiť za dodané služby. Žalovaná si túto povinnosť splnila len čiastočne, keď za služby dodané žalobcom, ktoré žalobca vyfaktúroval žalovanej faktúrami č. 5119741531, č. 5122951660, č. 5122997804 a č. 5126271450 v celkovej výške 329,57 eur, zaplatila žalovaná len sumu 40 eur a zvyšnú časť pohľadávky žalobcu vo výške 289,57 eur doposiaľ neuhradila. Pri vyslovení tohto záveru vychádzal súd prvého stupňa z tvrdení žalobcu a z predložených faktúr, o ktorých nemal dôvod pochybovať. Žalovaná v konaní tieto skutočnosti sama potvrdila. Nárok žalobcu na zaplatenie cien za poskytnuté služby vo výške 289,57 eur posúdil súd prvého stupňa podľa § 269 ods. 2, § 324 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, účinných v čase uzavretia zmluvy o pripojení, a podľa čl. 6 bod 6.2. písm. b/ všeobecných podmienok. Poukázal na to, že zmluva o pripojení nie je v Obchodnom zákonníku upravená ako zmluvný typ a preto je možné túto zmluvu považovať za zmluvu nepomenovanú. Podľa názoru súdu prvého stupňa bola táto zmluva v čase uzavretia upravená v zákona č. 610/2003 Z.z., v dôsledku čoho aplikoval aj príslušné ustanovenia tohto zákona. Konštatoval, že peňažný záväzok žalovanej voči žalobcovi nezanikol. Nárok žalobcu na zaplatenie 171,80 eur, ktorý žalobca uplatnil proti žalovanej titulom náhrady škody, posúdil súd prvého stupňa podľa § 373, § 374 ods. 1 a § 379 Obchodného zákonníka a uzavrel, že žalobca nepreukázal existenciu škody a ani existenciu príčinnej súvislosti medzi konaním žalovanej, ktorým porušila svoju právnu povinnosť a vznikom škody. Poukázal na to, že podľa žalobcu škoda predstavovala rozdiel medzi zľavnenou kúpnu cenou, za ktorú predal žalovanej mobilný telefón a nezľavnenou kúpnu cenou rovnakého typu mobilného telefónu a pravdepodobne predstavuje tzv. skutočnú škodu, čo je ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a predstavuje zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodovou udalosťou. Podľa názoru súdu prvého stupňa nemožno za skutočnú škodu považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky žalobca predáva mobilný telefón za cenu nižšiu ako cenu skutočnú. Takýto cenový rozdiel nemôže byť majetkovou ujmovou žalobcu v zmysle skutočnej škody, pretože je výsledkom zmluvného konsenzu medzi žalobcom a žalovanou. S tým úzko súvisí aj nedostatok ďalšieho predpokladu vzniku zodpovednosti za škodu - príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním škodcu - žalovanej a vznikom škody. Žalobcom tvrdená škoda, uvedený rozdiel v cenách mobilného telefónu, celkom zjavne nie je dôsledkom protiprávneho konania žalovanej (v tom zmysle, že porušila zmluvné záväzky zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dojednanú dobu viazanosti a platiť riadne a včas cenu poskytnutých služieb), ale je dôsledkom dojednanja takejto zľavnenej kúpnej ceny v dodatku k zmluve o pripojení. O nedostatku príčinnej súvislosti svedčí aj to, že vznik tvrdenej škody predchádza porušeniu právnej povinnosti zo strany žalovanej, teda tvrdená škoda vznikla žalobcovi ešte skôr ako žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti, ktoré porušenie malo vznik škody vyvolať. O povinnosti žalovanej zaplatiť zo sumy 289,57 eur úrok z omeškania vo výške 0,05 % denne od 19.8.2011 do zaplatenia rozhodol súd prvého stupňa podľa § 365, § 369 ods. 1 prvá veta obchodného zákonníka a podľa čl. 11 bod 11.4. prvá a druhá veta všeobecných podmienok ako o zmluvnom úroku z omeškania, ktorý je žalovaná povinná zaplatiť od 19.8.2011, t.j. od nasledujúceho dňa po uplynutí dodatočnej lehoty na plnenie uvedenej žalobcom v pokuse o pokonávku. Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 2 O.s.p., keď náhradu trov konania podľa pomeru úspechu rozdelil tak, že žalovanú zaviazal na náhradu súdneho poplatku vo výške 8,75 eur, čo zodpovedalo 25,52 % úspechu žalobcu. Stanovenie 15-dňovej lehoty na splnenie uloženej povinnosti žalovanej odôvodnil súd aplikáciou § 160 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, z obsahu ktorého vyplýva, že odvolaním žalovaná napadla časť výroku rozsudku týkajúcej sa povinnosti zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 0,05 % denne zo sumy 289,57 eur od 19.8.2011 do zaplatenia, časť výroku rozsudku o náhrade trov konania týkajúcej sa povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 8,75 eur za zaplatený súdny poplatok podľa pomeru úspechu žalobcu a časť výroku rozsudku týkajúcej sa lehoty na splnenie uložených povinností žalobcovi v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Namietala, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, pretože nie je pravdou, že žalovaná má pozastavenú činnosť od 7.3.2014. Uviedla, že činnosť má pozastavenú od 7.3.2013 doteraz, čo bolo podmienkou pri evidencii na ÚPSVaR ako nezamestnanej. Namietala, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal dôkazy, vec prejednal v jej neprítomnosti, pričom prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy. Prejednaním veci v neprítomnosti žalovanej bola žalovanej odňatá možnosť predložiť na pojednávaní súdom požadované listinné dôkazy, § 205a O.s.p. Uviedla, že z neúčasti na pojednávaní sa písomne ospravedlnila, súdu

predložila lekárske správy potvrdzujúce jej nepriaznivý zdravotný stav a jeho liečenie. Zdôraznila, že problémy s platením nastali od 7.4.2011, kedy sa stala práceneschopná a táto práceneschopnosť trvala do 31.5.2012. V rozsudku sa uvádza len dátum 19.10.2012. Pri spísaní odporu proti platobnému rozkazu došlo k chybe vo vyjadrení nástupu žalovanej na práceneschopnosť, čo predstavuje pre žalovanú závažný fakt z dôvodu, že ide o veľký časový úsek. Po skončení práceneschopnosti dostala žalovaná výpoveď zo zamestnania, v ktorom vykonávala funkciu riaditeľky Sociálnych služieb Mesta Trenčín. Na základe šikanózných prejavov zástupcu zamestnávateľa došlo u žalovanej k zhoršeniu zdravotného stavu a žalovaná opäť nastúpila na práceneschopnosť v období od 19.10.2012 do 6.3.2013. Dňom 7.3.2013 je žalovaná evidovaná na ÚPSVaR ako poberateľka dávok v hmotnej núdzi, je samoživiteľkou rodiny s maloletým dieťaťom vo veku 9 rokov. Žalovaná uviedla, že je toho názoru, že je potrebné posúdiť sociálne dôvody a okolnosti, prečo nemohla uhradiť žalobcovi poplatky. Počas dlhodobých práceneschopností nemala žalovaná príjem zo živnosti. O svojej situácii so žalobcom komunikovala. Navrhla, aby odvolací súd zohľadnil jej nepriaznivú sociálnu a zdravotnú situáciu trvajúcu od 7.4.2011 doposiaľ. Opätovne poukázala na svoje dlhodobé práceneschopnosti, výpoveď zo zamestnania, výpoveď z nájmu bytu, na vedenie sporov s Mestom Trenčín o neplatnosť výpovede zo zamestnania (sp.zn. 12Cpr/13/2012) a vo veci vypratania bytu (sp.zn. 17Co/994/2013). Záverom odvolania žalovaná uviedla, že sumu 289,57 eur akceptuje a v odvolaní sa domáha aj možnosti zaplatenia sumy v splátkach vo výške s prihliadnutím na jej situáciu.

K doručenému odvolaniu žalovanej sa žalobca vyjadril podaním zo dňa 22.5.2014, v ktorom poukázal na to, že žalovaná nepopiera pohľadávku čo do základu, výšky a dôvodu, avšak poukazuje na svoju nepriaznivú finančnú situáciu a žiada o povolenie zaplatiť dlh v mesačných splátkach. Uviedol, že súhlasí s úhradou istiny, úrokov z omeškania a trov súdneho konania v mesačných splátkach pod sankciou straty tejto výhody pri vynechaní čo len jednej splátky. Výšku mesačných splátok žalobca ponechal na posúdenie súdu po preskúmaní finančných pomerov žalovanej.

Na doručené vyjadrenie žalobcu zo dňa 22.5.2014 (vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovanej) reagovala žalovaná písomne, podaním zo dňa 3.3.2015. Uviedla, že v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa sa domáhala možnosti zaplatenia dlhu v splátkach s vedomím, že bude riadne zarábať ako pred výpoveďou danou zamestnávateľom Mestom Trenčín. Od 1.3.2014 poberá žalovaná minimálnu mzdu, je samoživiteľkou a od 29.12.2014 až doposiaľ je opätovne práceneschopná, jej zdravotný stav po fyzickej a psychickej stránke nie je dobrý. Z týchto dôvodov žalovaná ponecháva súdu na zváženie možnosť odkladu zaplatenia. V ostatnom sa žalovaná pridrižiava obsahu odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa.

Odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods.1 O.s.p. v rozsahu podaného odvolania, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods.2 O.s.p. a postupom podľa § 211 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 1, 3 O.s.p. dospel k záveru, že odvolanie žalovanej v napadnutej časti vo veci samej nie je dôvodné a v napadnutej časti výroku je potrebné rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods.1 O.s.p. potvrdiť. Pre potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku rozsudku o náhrade trov konania a o určení paričnej lehoty (lehoty na splnenie súdom uloženou povinnosti) dospel odvolací súd k záveru, že existujú skutočnosti a dôvody pre zmenu rozhodnutia podľa § 220 O.s.p., keď vo veci neexistujú podmienky na jeho potvrdenie (§ 219 O.s.p.) ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 O.s.p.).

Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou, včas v zákonnej lehote na podanie odvolania, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 42 ods.3 O.s.p. aj náležitosti podľa § 205 ods.1 O.s.p. s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal odvolací súd preskúmanie zákonnosti rozhodnutia v napadnutých častiach a jemu predchádzajúceho konania. Žalovanou vymedzené dôvody odvolania a ich rozsah, ktorými je odvolací súd podľa § 212 ods.1 O.s.p. viazaný, posúdil odvolací súd podľa § 205 ods.2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a podľa § 205 ods. 2 písm. c/, písm. d/ a písm. e/ O.s.p.

Podľa § 205 ods.2 písm. d/ O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že
a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a).

Podľa § 205a ods.1 písm. b/ O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 221 ods.1 písm. f/ O.s.p. súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Na vady konania, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, prihliada odvolací súd podľa § 212 ods.3 O.s.p. z úradnej povinnosti. Odňatím možnosti konať pred súdom treba vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorým bola účastníkovi znemožnená realizácia tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva. Za odňatie možnosti konať pred súdom sa považuje vždy, ak súd prejednal a rozhodol vec v neprítomnosti účastníka konania alebo jeho právneho zástupcu a na tento postup nebol zákonný dôvod.

V právnej veci odvolací súd skúmal, či žalovanej, ktorá sa nezúčastnila pojednávania dňa 27.2.2014, kedy súd prvého stupňa vec prejednal a rozhodol, bola alebo nebola postupom súdu prvého stupňa odňatá možnosť konať pred týmto súdom ako vada konania, ktorá sa považuje podľa § 221 ods.1 písm. f/ O.s.p. za dôvod zmätočnosti a zrušenia rozhodnutia. Preskúmaním obsahu spisu z hľadiska procesného postupu súdu zahrňujúceho faktickú činnosť súdu, odvolací súd zistil tento stav. Z doručky založenej s súdnym spisom vyplýva, že žalovaná prevzala predvolanie na pojednávanie osobne dňa 7.2.2014. Dňa 26.2.2014 žalovaná doručila súdu prvého stupňa ospravedlnenie z neúčasti na pojednávaní s tým, že v dôsledku zlého zdravotného stavu nie je schopná sa pojednávania zúčastniť a na základe zlej finančnej situácie si nemôže zvoliť zastupovanie právnym zástupcom. Spolu s ospravedlnením žalovaná predložila súdu lekárske správy zo dňa 2.4.2013, 11.1.2013, 7.2.2013, 18.6.2013, 31.7.2013, 13.9.2013, 23.10.2013 a rozhodnutia ÚPSVaR zo dňa 31.1.2014 a zo dňa 14.3.2014 o priznaní preddavku na pomoc v hmotnej núdzi v sume 134,40 eur mesačne od 1.1.2014 a vo výške 197,50 eur mesačne od 1.3.2014. Žalovaná prevzala poučenie účastníka konania o procesných právach a povinnostiach, vrátane poučenia podľa § 120 ods.4 O.s.p., dňa 29.5.2013 (žalovanej doručené spolu s platobným rozkazom). Z predložených lekárskeho správ vyplýva, že žalovaná je v lekárskej starostlivosti a vzhľadom na jej zdravotný stav nie je vhodné, aby sa zúčastňovala súdnych pojednávanií a iných úradných záležitostí, nakoľko môže dôjsť k chronifikácii jej súčasného zdravotného stavu (lekárska správa zo dňa 2.4.2013). Nepriaznivý zdravotný stav potvrdzujú všetky žalovanou predložené lekárske správy za rok 2013. Iné lekárske správy, najmä za obdobie, kedy sa uskutočnilo pojednávanie v právnej veci, žalovaná nepredložila.

Ustanovenie § 101 ods. 2 O.s.p. umožňuje súdu vec prejednať a rozhodnúť v neprítomnosti účastníka konania alebo jeho právneho zástupcu v prípade splnenia podmienok, ktoré spočívajú v tom, že účastník konania alebo jeho právny zástupca bol na pojednávanie riadne predvolaný so zachovaním 5-dňovej lehoty na prípravu pojednávania (§ 115 ods. 2 O.s.p.) a tento účastník konania alebo jeho právny zástupca včas nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania. Tento dôležitý dôvod, pre povahu ktorého sa nemôže pojednávania, sa musí týkať predovšetkým jeho osoby a mal by sa vyznačovať určitou mierou nepredvídateľnosti, mal by byť závažný a svojím rozsahom alebo z iných dôvodov by mal obsahovať dôvodený znak ospravedlnosti. Dôležitosť dôvodu treba hodnotiť ku všetkým okolnostiam konkrétnej veci aj s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti. Novela Občianskeho súdneho poriadku vykonaná zákonom č. 388/2011 Z.z. s účinnosťou od 1.1.2012 zaviedla obligatórne náležitosti návrhu na odročenie pojednávania. Pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Účastník, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie pojednávania bez zbytočného odkladu, po tom, čo sa o ňom dozvedel, alebo odkedy sa mohol o ňom dozvedieť, ale s prihliadnutím na všetky okolnosti ho mohol predpokladať. Návrh na odročenie pojednávania obsahuje najmä: dôvod, pre ktorý sa navrhuje odročenie pojednávania, deň, keď sa účastník o dôvode dozvedel, ak je to možné, uvedenie elektronickej adresy, telefaxu, alebo telefónu, na ktoré súd bezodkladne oznámi, ako návrh posúdil. Ak je dôvodom na odročenie pojednávania zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu, návrh na odročenie pojednávania musí obsahovať aj vyjadrenie ošetrojúceho lekára. Za takéto vyjadrenie sa považuje vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že účastník alebo jeho zástupca nie je schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu sa zúčastniť pojednávania (§ 119 ods. 1, 2, 3 O.s.p.).

Odvolačný súd po tom, čo mal preukázané, že žalovaná ako účastník konania bola na pojednávanie nariadené na deň 27.2.2014 riadne a včas predvolaná, skúmal či aj za situácie, že žalovaná sa z neúčasti ospravedlnila a o dôvode neúčasti predložila lekárske správy, boli pre postup súdu prvého stupňa podľa § 101 ods.2 O.s.p. splnené procesné podmienky. Medzi procesné podmienky pre použitie postupu podľa § 101 ods.2 O.s.p. súdom prvého stupňa patrí riadne a včasné predvolanie účastníka konania na pojednávanie, ospravedlnenie účastníka, žiadosť o odročenie pojednávania s náležitosťami podľa § 119 ods. 2, 3 O.s.p., a v jeho rámci predovšetkým uvedenie dôležitého dôvodu, pre ktorý sa účastník konania pojednávania nemôže zúčastniť. Posúdenie toho, čo je dôležitým dôvodom na odročenie pojednávania, je vecou súdu. Pri posudzovaní skutočností, ktoré účastníkovi zabránili jeho účasti na nariadenom pojednávaní, sa musí prihliadnuť na všetky ním uvádzané objektívne i subjektívne prekážky ako dôvody jeho neúčasti, ktoré musia byť vážne. V ustanovení § 101 ods.2 O.s.p. je vyjadrený nielen princíp arbitrážneho poriadku, v zmysle ktorého je súd povinný uskutočniť konanie tak, aby vydal meritórne rozhodnutie i bez súčinnosti účastníka, ale do istej miery aj princíp oficiality, ktorý v tomto zmysle ovláda sporové konanie.

Z obsahu ospravedlnenia žalovanej z neúčasti na pojednávaní vyplýva dôležitý dôvod jej neúčasti na pojednávaní, ale toto ospravedlnenie neobsahuje základnú náležitosť, ktorou je žiadosť žalovanej o odročenie pojednávania práve pre uvádzaný dôvod. O dôvode neúčasti na pojednávaní vedela žalovaná nielen v deň doručenia predvolania na pojednávanie, ale aj dňa 29.5.2013, kedy prevzala platobný rozkaz, pred nariadením pojednávania vo veci samej. Ospravedlnenie z neúčasti bez žiadosti o odročenie pojednávania došlo súdu jeden deň pred pojednávaním. Odvolačný súd konštatuje, že súd prvého stupňa správne aplikoval postup podľa § 101 ods.2 O.s.p. a na pojednávaní dňa 27.2.2014 vec prejednal a rozhodol bez účasti žalovanej. Úradným postupom súdu prvého stupňa nebola žalovanej odňatá možnosť konať pred súdom a to ani v kontexte ňou uvádzaných odvolacích námietok.

Preskúmaním spisu a súdom prvého stupňa vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi podľa § 129 ods. 1 O.s.p. odvolačný súd konštatuje, že súd prvého stupňa pre záver o dôvodnosti žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie 289,57 eur s úrokom z omeškania vo výške 0,05 % denne zo sumy 289,57 eur od 19.8.2011 do zaplatenia vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami uvedenými v § 132 O.s.p. a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, keď s poukazom na § 269 ods. 2, § 365, § 369 ods. 1 prvá veta obchodného zákonníka, § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, článok 6 bod 6.2. písm. b/ a článok 11 bod 11.14. prvá a druhá veta všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete, ktoré nadobudli platnosť a účinnosť dňa 1.10.2006, žalobe žalobcu vyhovel. Je nepochybné, že žalobca a žalovaná mali v zmluvnom vzťahu postavenie podnikateľov. Na postavenie žalovanej v zmluvnom vzťahu nemá význam skutočnosť, že od 7.3.2013 má žalovaná ako podnikateľský subjekt pozastavenú činnosť. K zmene stavu zapísaného v živnostenskom registri nedošlo ani v odvolacom konaní, z čoho vyplýva, že právny status žalovanej ako podnikateľského subjektu zostal zachovaný, k zrušeniu predmetov podnikania a k ukončeniu podnikania žalovanou nedošlo. Súd správne posúdil zmluvu o pripojení v znení dodatku k tejto zmluve po právnej stránke, keď dospel k názoru, že žalobca a žalovaná uzavreli nepomenovanú zmluvu podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, na ktorú sa aplikujú aj ustanovenia zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách. Uzavretím tejto zmluvy vznikol medzi žalobcom a žalovanou ako podnikateľmi obchodný záväzkový vzťah podľa § 261 ods. 1 Obch. zák. Pri úprave tohto obchodného záväzkového vzťahu sa uplatní obligatórne právna úprava Obchodného zákonníka. Podľa § 269 ods. 2 Obch. zák. účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená. Uvedená právna úprava je výrazom zmluvnej autonómie subjektov obchodných záväzkových vzťahov vyjadrujúcej zmluvnú voľnosť, ktorá umožňuje realizovať zámery v súlade s individuálnymi cieľmi a potrebami. Patrí do dispozície zmluvných strán, či pre úpravu vzájomného právneho vzťahu zvolia niektorú zo zmlúv, ktoré sú v zákone výslovne uvedené a pomenované, alebo ich vzťah podriadia zmluve, ktorá nie je v zákone výslovne pomenovaná. Pre právne vzťahy vyplývajúce z nepomenovanej (inominátnej) zmluvy je rozhodujúci obsah zmluvy, teda to, ako sú v nej vymedzené vzájomné práva a povinnosti. Práva a povinnosti, ktoré sú dohodnuté v platne uzavretej nepomenovanej zmluve, sú pre účastníkov záväzné. Preskúmaním obsahu zmluvy o pripojení v znení dodatku v spojení so žiadosťou žalovanej o reorganizáciu zo dňa 29.6.2006, je odvolačný súd toho názoru, že účastníci dostatočne určito vymedzili predmet svojich záväzkov, čím došlo k uzavretiu predmetnej zmluvy. Zmluva o pripojení v znení dodatku je platným právnym úkonom, ktorý spĺňa všeobecnú požiadavku určitosti aj

podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súčasťou zmluvy o pripojení sa stali všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete, ktorými bola podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka upravená časť obsahu zmluvy, ktorými došlo k podrobnejšej úprave práv a povinností zmluvných strán. Žalovanej, ktorá bola so zaplatením cien poskytovaných elektronických komunikačných služieb preukázateľne v omeškaní, vznikla v súlade s článkom 11 Cena a platobné podmienky bod 11.14. prvá a druhá časť vety všeobecných podmienok povinnosť platiť úrok z omeškania ako dohodnutý úrok z omeškania, ak si žalobca tento dohodnutý nárok proti žalovanej uplatnil. Žalobcovi nárok na úrok z omeškania v dohodnutej výške vznikol nasledujúcim dňom po uplynutí lehoty na splnenie povinnosti určenej do dňa 18.8.2011 v pokuse o pokonávku zo dňa 4.8.2011, ktorý žalovaná prevzala osobne dňa 9.8.2011. Ak žalovaná svoju povinnosť zaplatiť v tejto lehote nesplnila a medzi žalobcom a žalovanou nedošlo k inej dohode týkajúcej sa úroku z omeškania, je žalovaná povinná platiť žalobcovi od 19.8.2011 do zániku dlhu splnením, dohodnutý úrok z omeškania. Odvolací súd považuje v tomto smere s prihliadnutím na dôvody riadneho a včasného neplnenia povinnosti žalovanou, poukázať na právny stav, kedy predpis hmotného práva, ktorým je v danej veci Obchodný zákonník, neumožňuje súdu a ani inému orgánu s rozhodovacou právomocou, vstupovať do autonómnej vôle zmluvných strán a meniť jej obsah.

Odvolanie žalovanej v časti, v ktorej napadla výrok súdu prvého stupňa o náhrade trov konania považoval odvolací súd za neďôvodné čo do právneho základu a dôvodné čo do výšky. Podanou žalobou sa žalobca domáhal zaplatenia 589,57 eur pozostávajúcej zo sumy 289,57 eur za neuhradené služby a zo sumy 300 eur uplatnenej žalobcom titulom zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody a úroku z omeškania. V priebehu konania pred súdom prvého stupňa zobral žalobca žalobu v časti o zaplatenie 128,20 eur zo sumy 300 eur spolu s úrokom z omeškania späť, čím nárok na náhradu škody znížil na sumu 171,80 eur. Nárok žalobcu na náhradu škody vo výške 171,80 eur s úrokom z omeškania súd prvého stupňa zamietol a v tejto časti nadobudol rozsudok súdu prvého stupňa právoplatnosť. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o náhrade trov konania právne aplikoval procesné ustanovenie § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Pomer rozdelenia trov konania zodpovedá pomeru víťazstva účastníka vo veci samej zníženého o pomernú časť jeho neúspechu. Súd prvého stupňa priznal žalobcovi vo veci samej sumu 289,57 eur s úrokom z omeškania (príslušenstvo základnej pohľadávky) a zvyšných 171,80 eur s úrokom z omeškania zamietol. Žalobca mal úspech v 62,76 % a žalovaná mala úspech v 37,24 %. I keď súd prvého stupňa pomer úspechu žalobcu a pomer úspechu žalovanej uviedol v odôvodnení rozsudku nesprávne a opačne, je nepochybné že rozdiel pomerných úspechov žalobcu a žalovanej predstavujúci úspech žalobcu v 25,52 % vypočítal a uviedol súd prvého stupňa správne. Žalobca uplatnil na náhrade trov konania náhradu za zaplatený súdny poplatok, ktorý pôvodne zaplatil vo výške 35 eur. Z tejto sumy bol žalobcovi po čiastočnom späťvzátí žaloby vrátený súdny poplatok vo výške 0,80 eur so zohľadnením krátania súdneho poplatku vo výške 1 % podľa § 11 ods. 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov o sumu 6,70 eur (35 eur - 6,70 eur - 0,80 eur). K náhrade trov konania v prospech žalobcu zostal súdny poplatok vo výške 27,50 eur. Zo sumy 27,50 eur predstavuje 25,52 % úspech žalobcu sumu 7,02 eur. Z dôvodu chyby v počítaní pri určení výšky náhrady trov konania odvolací súd zmenil rozsudok súdu v tejto časti tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 7,02 eur za zaplatený súdny poplatok.

Posúdením sociálnych, rodinných a finančných pomerov žalovanej a jej zdravotného stavu, ktoré skutočnosti mal odvolací súd preukázané z listinných dôkazov predložených žalovanou v konaní pred súdom prvého stupňa a v odvolacom konaní, dospel odvolací súd k názoru, že existujúce nepriaznivé pomery na strane žalovanej odôvodňujú na splnenie povinností uložených v rozhodnutí povolenie splátok podľa § 160 ods. 1 druhá veta O.s.p. žalovaná v konaní predložila pracovnú zmluvu zo dňa 27.2.2014, z obsahu ktorej odvolací súd zistil, že pracovná zmluva bola uzavretá na dobu určitú a na jej základe má žalovaná dohodnuté mzdové podmienky vo výške 352 eur brutto s výplacným termínom do konca nasledujúceho kalendárneho mesiaca za predchádzajúci kalendárny mesiac. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalovaná iný príjem nemá, podnikateľskú činnosť reálne nevykonáva z dôvodu, že túto činnosť má do 7.3.2016 pozastavenú. Pri určení výšky splátky 20 eur mesačne a určenie jej zročnosti prihliadal odvolací súd nielen na pomery žalovanej tak, aby žalovaná bola reálne schopná tieto splátky plniť, ale aj na oprávnenosť nároku žalobcu na zaplatenie pohľadávky. Vo výroku rozsudku zároveň odvolací súd vyslovil, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Z týchto dôvodov odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 220 O.s.p. v časti

určenia paričnej lehoty na plnenie. Povolenie odkladu splnenia povinnosti základnej pohľadávky podľa žiadosti žalovanej z tých istých dôvodov, pre ktoré žiadala žalovaná povolenie splátok, nie je v sporovom konaní možné. Neumožňujú to predpisy hmotného ani procesného práva.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Žalobcovi ako úspešnému účastníkovi odvolacieho konania vo veci samej patrí náhrada trov konania. Žalobca si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a z obsahu spisu žalobcovi náhrada trov konania nevyplýva.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.